

Helena Jabłońska, *Dziennik z obleżonego Przemyśla (1914–1915)*, wstęp, przypisy i oprac. Stanisław Stępień, Przemyśl 2017 s. 39-40

Leonid Konstantinowicz Artamonow (1859–1932)

– ros. generał kawalerii, podróżnik, geograf, uczestnik wojny rosyjsko-japońskiej i pierwszej wojny światowej. Pochodził z Chersońszczyzny. Był absolwentem Władimirowskiej Szkoły Wojskowej w Kijowie. Następnie ukończył Konstantynowskie i Michajłowskie Kolegium Wojskowe, w 1879 i został awansowany na podporucznika z przydziałem do 20. Brygady Artyleryjskiej. Mając szerokie zainteresowania geograficzne brał udział w ekspedycjach odkrywczych na terenie azjatyckiej części Rosji, w 1882 został członkiem Rosyjskiego Towarzystwa Geograficznego. W 1883 ukończył Akademię Inżynierii w Mikołajowie i służył w jednostkach saperów w Mikołajowie i Odessie. Po ukończeniu w 1888 r. Akademii Sztabu Generalnego został przydzielony do sztabu Kaukaskiego Okręgu Wojskowego, a w 1890 r. Zakaspijskiego. Wielokrotnie udawał się w podróże geograficzno-odkrywcze do Turcji (1888), Persji (1889, 1891), Afganistanu (1893). W 1897 został szefem konwoju rosyjskiej misji w Abisynii, z siłami Menelika II dokonał wyprawy do Białego Nilu. Uczestnik chińskiej kampanii przeciwko bokserom 1899–1901. Od 1900 szef sztabu oddziałów stacjonujących w Mandżurii Południowej. W 1901 awansowany na generała brygady i mianowany dowódcą 2. Brygady, a następnie i 31. Dywizji Piechoty. Walczył w wojnie rosyjsko-japońskiej (1904–1905), będąc od 1904 szefem Sztabu Wschodnio-Syberyjskiej Dywizji Strzeleckiej.

W styczniu 1906 został tymczasowym dowódcą

8. Wschodnio-Syberyjskiej Dywizji Strzelców, a zarazem komendantem twierdzy Władywostok. Od lipca 1906 był szefem 22. Dywizji Piechoty. W 1907 awansowany do stopnia generała lejtnanta, a w grudniu tr. mianowany głównym szefem sztabu twierdzy Kronsztad. W 1911 został dowódcą 1. Korpusu. Na początku I wojny światowej odwołany ze stanowiska po nieudanych działaniach w Prusach Wschodnich i przeniesiony do rezerwy przy sztabie Mińskiego Okręgu Wojskowego. Od 25 III do 11 IV 1915 był komendantem twierdzy Przemyśl. Od 1916 ponownie był w rezerwie sztabu Petersburskiego Okręgu Wojskowego. Od 29 I do 12 IV 1917 dowodził 18. Dywizją Strzelecką. Po rewolucji lutowej wycofał się z służby angażując się w działalność na rzecz Kościoła prawosławnego. Od 1918 był urzędnikiem w radzieckich instytucjach. W 1927 został aresztowany przez NKWD i zesłany do Nowogrodu. Po pewnym czasie zrehabilitowany zamieszkał w Moskwie. Zmarł 1 stycznia 1932 w Leningradzie.